

Žmonės, apsigyvenantys Palestinoje - žemėje, į kurią buvo atėję Izraelio vaikai, buvo blogi. Jie buvo vadinami kanaaniečiais ir kalbėjo kita kalba, nei izraelitai. Jie aukėjo žmones ir lenkėsi prieš dievus, padarytus iš aukso, sidabro, vario ir medžio.

Mes aukojame šį nekaltą vaikėlį tau, Baali. Tegul jo kraujas nuramina tavo rūstybę.

Aš atiduosiu savo kūdikį, kad užmokečiau už savo sielos nuodėmę.

Vieną dieną mes galime tapti vyriausiais kunigais ir būsime tais, kurie aukoja aukas.

Tai nemalonu, bet turi būti padaryta. Darai gera, gauni gera; darai bloga, gauni bloga.

Dievas buvo siuntęs pranašus ir kuniga, kad jie lieptų jiems atgailauti, bet jie ir toliau liko savo nuodėmėse. Taip kaip Dievas sunaikino žmones Nojaus dienomis bei Sodomos ir Gomoros miestus, taip Jis dabar sunaikins Kanaano žmones.

Tie stambeldiški žmonės, kurie gyveno pažadėtoje žemėje, priešinosi Izraelio vaikų buvimui ir kovojo, kad išlaikytų savo žemę, bet Dievas davė Izraelio vaikams galios juos nugalėti.

Kaip drįstate įeiti į šią šventyklą!

Tu nužudei savo paskutinį kūdikį.

Kai galiausiai baigėsi kruvinas karas, žydai nugalėjo savo priešus ir žemė buvo priešais juos, kad ją užimtų. Jozuė kreipėsi į žmones.

Mūsų seniausias protėvis Abraomas kilo iš stambeldiškos tautos. Dievas kalbėjo jam ir pažadėjo padaryti iš jo didelę tautą.

Dievas taip pat pasakė, kad jo žmonės įeis į Egiptą ir ten pasiliks keturis šimtus metų, po kurių Jis juos išves ir sugrąžins atgal į tą pačią žemę, ant kurios jūs dabar stovite. Čia mes esame praėjus daugiau nei 500 metams ir Dievas ištesėjo savo pažadą Abraomui.

Dabar eikite ir apgyvendinkite likusią žemę. Nesekite nusidėjėlių pavyzdžiu, kurie gyveno prieš jus, nes Dievas baus jus, kaip Jis baudė juos.

Naujoje žemėje jie gyveno ramybėje. Kiekvienas turėjo savo paties ūkį ir gausybę maisto. Dievas juos laimino labiau už visus žmones.

Tavo pietūs paruošti.

Tik, kai ištrauksiu šį akmenį.

Taip kaip Dievas buvo pažadėjęs, žydų daugėjo, kol jie užpildė žemę. Miestuose buvo gera valia ir teisingumas. Nauja tauta buvo pavadinta Izraeliu.

Ramybė tau, mano sese. Kaip žuvis šiandieną?

Jos šviežios, tik ką iš jūros, kaip visada.

Kurį laiką žmonės nepamiršo Dievo stebuklų, kuriuos Jis padarė prie Mozės ir Jozuės. Jie buvo dėkingi už išlaisvinimą iš Egipto vergijos. Jie tarnavo Jehovos Dievui ir aukėjo aukas, kaip jiems buvo nurodyta.

Tėve, kodėl kunigai ketina nužudyti mūsų avinėlių? Ar naikintojas ketina aplenkti, kaip jis padarė, kai mūsų tėvai buvo Egipte?

Ne, sūnau, naikintojas neateina, bet avinėlio kraujas padengs mūsų nuodėmes ir padarys mus priimtinus Dievo akyse.

Jie pažadėjo Jozuei, kad jie garbins Dievą ir laikysis Jo nurodymų, bet niekas toliau negarbino Jehovos.

Kai stebuklai liovėsi, kita karta pamiršto gyvąjį Dievą ir garbino negyvus atvaizdus. Jie taip pat garbino savo protėvius.

Taip kaip Jozuė įspėjo, Dievas siuntė pagonis sunaikinti Izraelį.

**Ne!
Išgelbėk mane,
Baalai!**

Jaaaaa!

Kai bausmė krito ant Dievo žmonių, jie prisiminė Jo įstatymą ir išpažino savo nuodėmes.

O, Jehova, atleisk mūsų nuodėmes ir sugrąžink mums ramybę.

Kai jie išpažino savo nuodėmes, Jis jiems atleido ir sugrąžino jų žemę.

Žmonės pavargo sekti teisėjais, kurie ieškojo Dievo ir nukreipė žmones nuo Dievo knygos, taigi jie nusprendė, kad jiems reikia karaliaus, kuris juos valdytų.

Pranašas ir teisėjas vardu Samuelis išpėjo juos, kad išsirinktami karalių, jie atmetė Dievą kaip jų valdytoją, bet jie nenorėjo eiti tikėjimu. Karalius Saulius piktnaudžiavo jais, paėmė jų pinigus, jų nuosavybę, jų sūnus padarė savo vergais ir užgauliojo jų dukteris.

Jūsų žemės bus atimtos karalystės gerovei. Savo dukteris jūs galite palikti čia. Mes gerai jomis pasirūpinsime.

Kai karalius Saulius buvo vyresnis, blogio dvasios įėjo į jį ir jo charakteris tapo nevaldomas.

Vieną dieną jis stengėsi perdurti jauną berniuką vardu Dovydas, kuris grojo jam arfa.

Saulius nusidėjo vis daugiau ir daugiau. Jis visko pavydėjo ir buvo bailus. Blogio dvasios pažadėjo jam suteikti galios ir turtų, bet jos atnešė tik kančias ir sielos skausmą.

Saulius apleido gyvąjį Dievą ir tarėsi su raganomis.

Aš matau tamsą. Tai negerai. Tu mirsi kovoje ir kitas užims tavo vietą.

Saulius mirė kovoje ir jo siela pakliuvo į pragarą.

Dievas išsirinko jauną vyrą pakeisti Saulių, kaip karalių. Jis buvo piemuo, kuris mylėjo Dievą ir laikėsi Jo įsakymų – tas pats, kurį Saulius bandė nužudyti.

Viešpats yra mano Ganytojas, aš nestokosiu. Jis paguldo mane žaliuojančiose ganyklose. Jis atgaivina mano sielą.

Dovydas buvo teisingas ir Dievo mylimas. Ar galėjo Dovydas būti tas, kuris išlaisvins žmoniją iš nuodėmės ir mirties? Ar Dovydas bus Pažadėtasis?

Palaimintas žmogus, kuris nesielgia,
kaip pataria bedieviai, nestoja į
nusidėjėlių kelią, nesėdi su apjuokėjais,
bet mėgsta Viešpaties įstatymą ir
mąsto apie Jo įstatymą dieną ir
naktį. Jis bus kaip medis, prie upelio
pasodintas, kuris, metui atėjus, duoda
derlių ir jo lapai nevysta; ką jis bedarytu,
jam sekasi. Ne tokie yra bedieviai.

Jie kaip pelai, sklaidomi vėjo.
Todėl teisme neišstovės bedieviai,
nė nusidėjėliai teisiųjų susirinkime.
Nes Viešpats žino teisių kelią,
o bedievių kelias pražus.

Mirus Sauliui, Dovydas tapo
Izraelio karaliumi ir vedė
žmones garbinti Dievą ir
laikytis jo įsakymų.

Sugrąžink šiai
moteriai jos žemę ir
žiūrėk, kad jai nebeuždėtų
mokesčių.

Valdant Dovydui tauta
klestėjo ir gyveno dorai.

Dievas kalbėjo Dovydui ir atskleidė daug dalykų apie ateitį. Dovydas užrašė šias pranašystes į Psalmių knygą. Daugelis iš jų jau išsipildė.

Kalbėdamas apie ateinančią Atpirkėją, Dovydas užrašė:

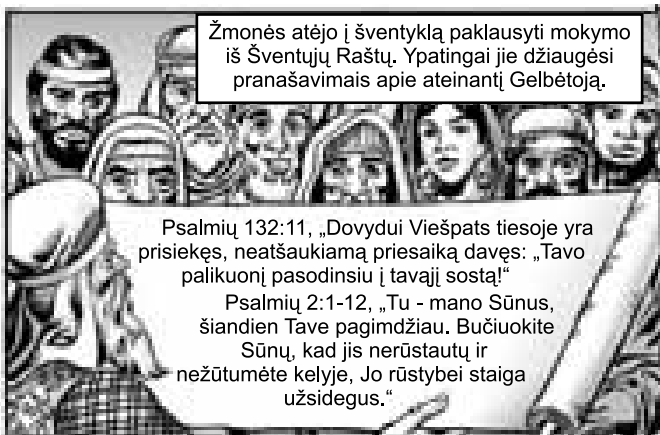
Kad Jis teisingai teis tavo tautą
ir varguolių teises apgins.
Jis gelbės beturčių vaikus ir
sunaikins prispaudėją.
Jo dienomis žydės teisusis ir taika
bus, kol danguje spindės mėnulis.
Jis viešpataus nuo jūros iki jūros ir
nuo upės iki žemės pakraščių.
Visi karaliai garbins jį, visi
pagonys tarnaus jam.
Melsis už jį nuolatos, visą
laiką jis bus giriamas.
Jo vardas išliks per amžius.
Jo vardas pasiliks, kol saulė
švies danguje.
Visos žemės giminės bus
palaimintos jame, visos tautos
vadins jį palaimintu.

Dievas pasakė Dovydui: po to, kai tu mirsi, Aš įkursiu karalystę, kurią valdys tavo sūnus. Jis pastatys šventyklą, kurioje aš būsiu garbinamas ir Aš įkursiu jo karalystę amžiams.

Po Dovydo mirties, jo sūnus Saliamonas tapo karaliumi (971 m. pr. Kr.). Pagal Dievo duotus nurodymus Dovydui, Saliamonas pastatė šventyklą (966 m. pr. Kr.), kad pakeistų seną palapinę, kurią jie naudojo dykumoje. Izraelio žmonės klestėjo kaip niekada. Tikrasis Dievas išpildė savo pažadą įvesti juos į žemę ir juos ten palaiminti.

Bet buvo vienas pažadas, kurio dar Dievas nebuvo išpildęs; pažadas apie Gelbėtoją, kuris sunaikins šėtono darbus. Žmonės vis dar nusidėdavo ir gyvulių kraujas vis dar buvo aukojamas išpirkti nuodėmei. Bet jie buvo dėkingi, kad Dievas jiems davė būdą padengti savo nuodėmes iki nustatyto laiko, kai išlaisvintojas amžiams panaikins nuodėmes.

Dovydas užrašė keistą dalyką apie ateinančią Mesiją: „Aš išlietas kaip vanduo. Išnarstyti visi mano kaulai. Mano širdis kaip vaškas, ištirpęs krūtinėje. Mano jėgos išdžiuvo lyg šukė, prie gomurio limpa liežuvis; į mirties dulkes Tu atvedei mane. Apsipito mane šunys, nedorėlių gauja aplink mane. Jie pervėrė mano rankas ir kojas. Gali suskaičiuoti visus kaulus. O jie žiūri ir stebi mane, ir drabužius mano dalijasi, meta dėl mano apdaro burta.“

Žmonės atėjo į šventyklą paklausti mokymo iš Šventųjų Raštų. Ypatingai jie džiaugėsi pranašavimais apie ateinantį Gelbėtoją.

Psalmių 132:11, „Dovydui Viešpats tiesoje yra prisiekęs, neatšaukiamą priesaiką davęs: „Tavo palikuonį pasodinsiu į tavąjį sostą!“

Psalmių 2:1-12, „Tu - mano Sūnus, šiandien Tave pagimdžiau. Bučiuokite Sūnų, kad jis nerūstautų ir nežūtumėte kelyje. Jo rūstybei staiga užsidegus.“

Dovydas užrašė daugelį dalykų apie ateinantį išlaisvintoją:

Psalmių 110:1

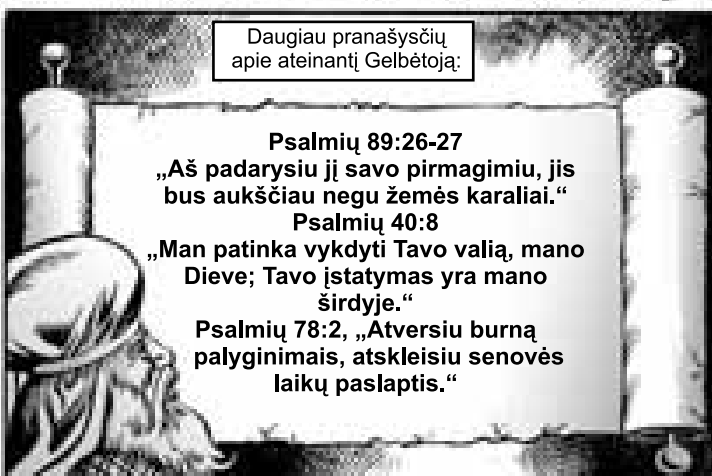
„Viešpats tarė mano Viešpačiui: „Sėskis mano dešinėje, kol patiesiu Tavo priešus tarsi pakoji po Tavo kojomis.“

Psalmių 110:4

Viešpats prisiekė ir nesigailės: „Tu esi kunigas per amžius Melchizedeko tvarka.“

Psalmių 45:6-7

„Tavo sostas, o Dieve, stovės per amžius. Teisumo skeptras yra Tavo karalystės skeptras. Tu pamėgai teisumą ir neapkenti nedorybės, todėl patepė Tave Dievas, Tavasis Dievas, džiaugsmo aliejumi daugiau negu Tavo bendrus.“

Daugiau pranašysčių apie ateinantį Gelbėtoją:

Psalmių 89:26-27

„Aš padarysiu jį savo pirmagimiu, jis bus aukščiau negu žemės karaliai.“

Psalmių 40:8

„Man patinka vykdyti Tavo valią, mano Dieve; Tavo įstatymas yra mano širdyje.“

Psalmių 78:2, „Atversiu burną palyginimais, atskleisiu senovės laikų paslaptis.“

Dovydas taip pat užrašė keletą dalykų apie ateinantį išlaisvintoją, kad būtų sunku suprasti:

Psalmių 22:6, „Aš – ne žmogus, bet kirmėlė, žmonių išjuoktas, tautos paniekintas.“

Psalmių 22:14-16, „Aš išlietas kaip vanduo. Išnarstyti visi mano kaulai. Mano širdis kaip vaškas, ištirpęs krūtinėje. Mano jėgos išdžiuvo lyg šukė, prie gomurio limpa liežuvis; į mirties dulkes Tu atvedei mane.“

Psalmių 22:16, „Jie pervėrė mano rankas ir kojas.“

Saliamono valdymas buvo ilgas ir klestintis, bet jam mirus šiaurinė karalystės dalis atskilo ir savo karaliumi išsirinko nedorą vyrą vardu Jeroboamas. Šiaurinė karalystė buvo toli nuo šventyklos Jeruzalėje, taigi jie pasidarė savo paties garbinimo vietą, su auksiniais veršių atvaizdų stabais.

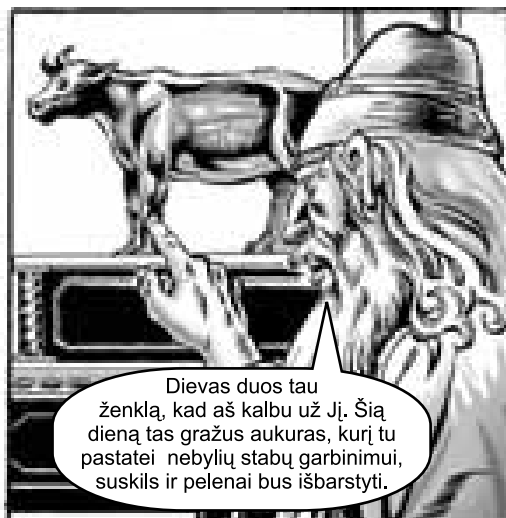
Tai yra dievas, kuris išvedė jus iš Egipto ir čia yra jo kunigai.

Bet kaip dėl Mozės įstatymo ir Dievo šventyklos, kurią Dievas įrengė Jeruzalėje?

Yra daug kelių pas Dievą. Kai kurie žmonės Jį vadina Jehova, kai kurie Jį vadina Alachu, kai kurie Jį vadina Chemošu, bet mes Jį vadiname Baalu.

Bet ką Šventojo Rašto Dievas davė savo pranašams? Jis įsako mums neturėti jokio kito Dievo. Jis sako, kad yra vienas vientelis Dievas ir vienas kelias pas Jį.

Taigi, kaip Dievas buvo įsakęs, Dievo pranašas grįžo kitu keliu. Dvi dienas jis buvo be maisto ir vandens ir buvo siaubingai alkanas bei ištroškęs. Tą dieną du vyrai, kurie garbino auksinius veršius, pasekė jį norėdami pažiūrėti, kuriuo keliu jis eis.

Tėve, aš nepatikėčiau tu, jeigu nebūčiau to matęs. Tai buvo kaip senieji Izraelio pranašai!

Tėve, tu galvoji, kad tai, ką jis pasakė, yra tiesa? Ar Jehova yra vienintelis gyvas Dievas? Ar mūsų stabai yra nieko daugiau kaip tik medis ir auksas?

Liaukitės!
Pabalnokite asilą!
Aš privalau jį surasti!

Jehovos pranašą jis rado sėdintį po medžiu. Jis norėjo būti arti šio vyro su tokia pačia jėga. Kartą jis buvo Jehovos pranašas, bet kai karalystės suskilo, jis pasekė savo tėvynainių stambeldyste. Jis samprotavo: „Ar visos religijos nėra tos pačios?“

Tu turi būti Dievo vyras iš Judo. Tu atrodei pavargęs. Einam su manim ir aš tau patieksiu maisto ir atsigerti.

Aš negaliu, Dievas sakė man nevalgyti ir negerti šioje vietoje.

Bet matai, aš esu pranašas lygiai kaip tu ir tą patį rytą Jehovos angelas kalbėjo man ir liepė atvesti tave į mano namus pavalgydinti bei pagirdyti.

Ačiū Dievui, aš toks ištroškęs.

Maistas buvo puikus, bet aš privalau grįžti į Judą.

Jehova kalbėjo: „Dėl to, kad tu nepaklusai Jehovos Dievo įsakymui, bet valgei ir gėrei šioje vietoje, tavo miręs kūnas nebus sugrąžintas į Judą ir palaidotas tavo šeimos kapinėse.“

Tėti, tu pranašauji. Ar Dievas ir tau kalbėjo?

Tu turi galvoje, kad jis mirs?

Taip, mano sūnau, pirmą kartą per visus metus.

Aš bijau, kad taip ir tai yra mano kaltė.

Pranašas pasitraukė slegiančia širdimi, žinodamas, kad Dievas visada buvo ištikimas Savo Žodžiu. Jis žinojo, kad jis mirs. Jis tiesiog nesitikėjo, kad tai bus taip greitai arba tokiu būdu.

Jis yra pranašas iš Judo!

Dar keisčiau, kad liūtas ir asilas sėdėjo ten kartu – lyg saugodami kūną.

Aš niekada nemačiau nieko panašaus į tai. Liūtas jį nužudė, bet jo nevalgė, tiesiog ten sėdėjo.

Netikras pranašas paėmė Dievo vyrą ir palaidojo jį savo paties kape tarp Baalo pranašų, netoli vietos, kur Dievas sunaikino aukurą.

Dievas nužudė jį dėl jo nepaklusnumo. Be abejo, įvyks viskas, ką jis pranašavo.

Dievo vyras buvo palaidotas ir greitai užmirštas visų, išskyrus keletą. Aukuras buvo atstatytas ir praėjus beveik trims šimtams metų, jį vis tiek naudojo Baalo garbintojai, bet nė vienas daugiau nedegino savo kaulų ant aukuro, kaip Dievo vyras išpranašavo.

Praėjus trims šimtams metų karalius Jozijas užėmė sostą Jude (640 m. pr. Kr.). Jis įėjo į šventyklą ir rado Biblijos kopiją. Jį sutrikdė tai, jog jis suprato, kad tauta užmiršo gyvąjį Dievą ir pasekė paskui stabus, taigi jis įsakė visiems vyresniesiems, pranašams, kunigams ir visiems Jeruzalės gyventojams susirinkti kartu paklausti skaitomos knygos.

Žmonės buvo sugėdinti savo nuodėmių ir sutiko paklusti visiems knygos žodžiams.

Šventoji Motina,
gelbėk mus!

Žmonės pakluso Dievo
įsakymui ir sunaikino visus
stabus žemėje. Jie išžudė
visus kunigus, kurie smilkė
saulei, mėnuliui, planetoms
ir dangaus karalienei.

Dievo įsakymas, kurį perdavė Mozė,
neleido homoseksualios veiklos,
taigi visi sodomitai buvo išvaryti.

Nepakantūs
pašlemėkai.

Jie taip pat išvalė žemę nuo visų,
kurie tarėsi su namų dvasiomis,
tarpininkais ir raganomis.

S daužyk
jos krištolinį rutulį ir
sudegink namus.

Jozijas nuvyko į tą pačią aukštą vietą, kur pranašas susitiko su Jeroboamu, pirmuoju Izraelio karaliumi, prieš 300 metų.

Jie sudaužė aukurą, sunaikino visus stabus ir nupjovė medžius, sutrindami viską į miltus.

Yra vienas Dievas ir Jis nėra garbinamas per atvaizdus. Šie netikri kunigai nuvedė žmones nuo Jehovos!

Jūs privalote mirti.

Dar kartą aukuras buvo sudaužytas ir pelenai išbarstyti.

Visi netikri kunigai buvo nužudyti ir jų kūnai sudeginti aukuro nuolaužose.

Netoliese buvo kapinės netikriems kunigams. Kad sulaikytų žmones nuo jų kapų garbinimo, Jozijas iškasė jų kaulus ir sudegino ant aukuro.

Sudeginkite visus kaulus.

Bet, jūsų malonybe, tai yra Dievo vyro kapas, kuris atėjo iš Judo beveik prieš tris šimtus metų ir išpranašavo šią dieną.

Jis pasakė, kad vyras, vardu Jozijas, tai yra jūs pats, ateis ir padarys tuos pačius dalykus, kuriuos jūs padarėte šiandieną.

Tuomet palikite jo kaulus ramybėje. Sudeginkite kitus. Ši stabmeldystė privalo pasibaigti, jeigu Dievas mus palaimins.

Taigi 300 metų senumo pranašystė pagaliau išsipildė taip, kaip Dievo vyras buvo pasakęs.

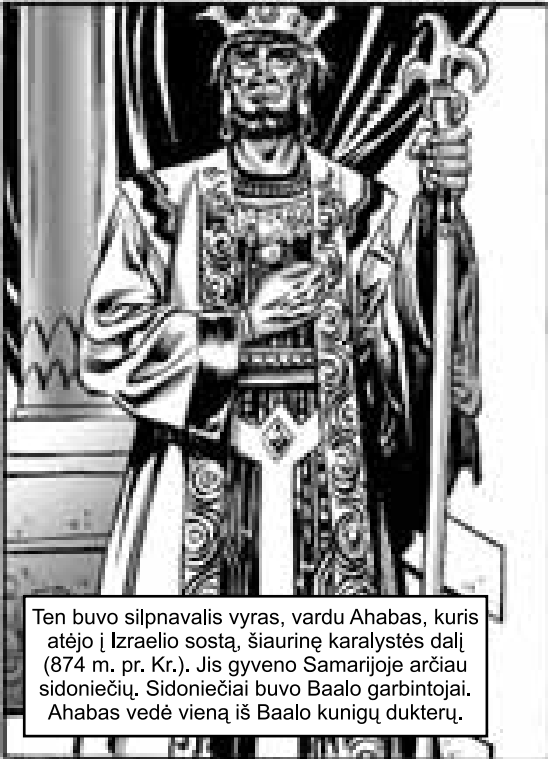
Dabar stabmeldystė buvo pašalinta, karalius Jozijas įsakė visiems žmonėms laikytis Paschos, Jehovos atminimui, kuris išvedė jų tėvus iš Egipto ir davė jiems šią žemę.

Palaimintas tu esi, o Viešpatie, mūsų Dieve, visatos karaliau, kuris duodi duonos iš žemės.

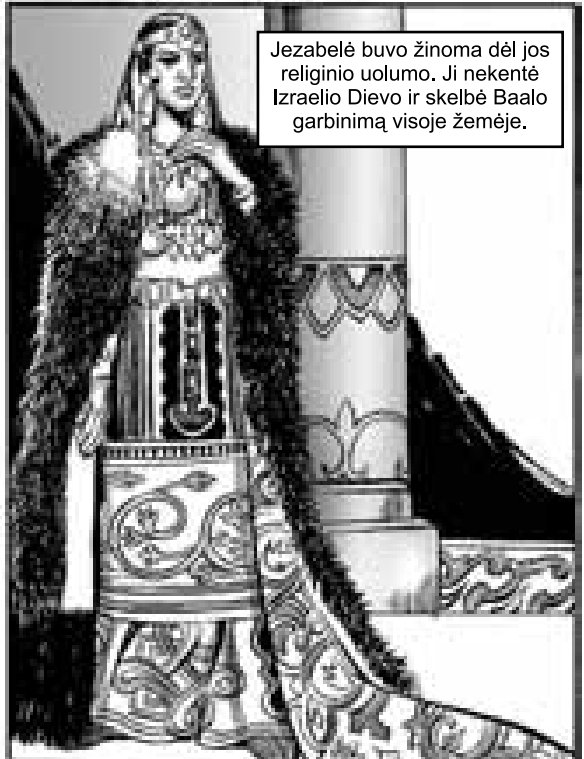
Tėve, kuo ši diena skiriasi nuo kitų?

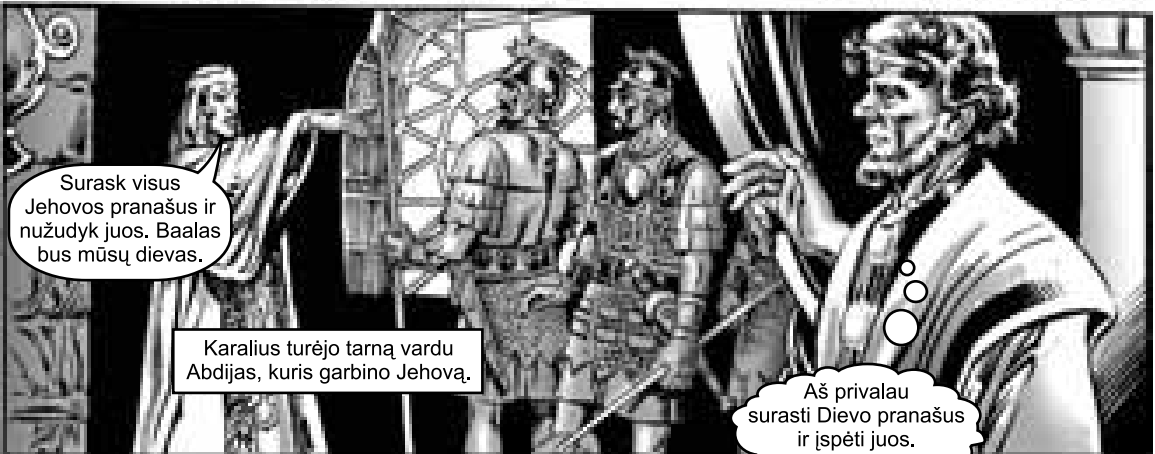
Taigi tėvas papasakojo jiems seną istoriją, kaip Dievas išlaisvino juos iš Egipto vergijos ir davė jiems įstatymą ir šventyklą. Jis pasakė jiems, kaip kraujas ant durų staktos išgelbėjo pirmagimius berniukus nuo naikinančio angelo. Tai buvo didingiausia kada nors buvusi Paschos šventė.

Ten buvo silpnavalis vyras, vardu Ahabas, kuris atėjo į Izraelio sostą, šiaurinę karalystės dalį (874 m. pr. Kr.). Jis gyveno Samarijoje arčiau sidoniečių. Sidoniečiai buvo Baalo garbintojai. Ahabas vedė vieną iš Baalo kunigų dukterų.

Jezabelė buvo žinoma dėl jos religinio uolumo. Ji nekentė Izraelio Dievo ir skelbė Baalo garbinimą visoje žemėje.

Surask visus Jehovos pranašus ir nužudyk juos. Baalas bus mūsų dievas.

Karalius turėjo tarną vardu Abdijas, kuris garbino Jehovą.

Aš privalau surasti Dievo pranašus ir išpėti juos.

Abdijas paslėpė 100 pranašų oloje ir atnešė jiems maisto ir vandens.

Bet ten buvo vienas gyvojo Dievo pranašas, kuris liko nepasislėpęs – Elijas.

O, karaliau Ahabai, dėl to, kad tu apleidai savo tėvų Dievą ir pasekei savo žmona Jezabele bloguose darbuose, Jehova, Dievas, kurį tu apleidai, sako, kad Izraelio žemėje nebus lietaus arba drėgmės dar kartą iki tol, kol aš tai paliepsiu.

Cha, cha! Tai tu galvoji, jog tu esi pranašas, ar ne? Gerai, aš turiu tūkstantį pranašų ir jie nieko nesako apie sausrą. Šiais paskutiniais metais daug lijo. Tu, dievobaimingas apgavike. Pasitrauk man iš kelio.

Prašau, ar galite man atnešti vandens gerti ir truputį duonos valgyti?

Pasakysiu tau tiesą, aš turiu miltų ir aliejaus iškepti dviem paplotėliams duonos. Aš ruošiausi kepti savo sūnui ir sau. Mes ketinome suvalgyti ir tada atsigulti numirti.

Nėra vilties. Dievas baudžia mus už mūsų nuodėmes.

Kai badmetis stiprėjo, žmonės pradėjo badauti. Netikri pranašai šaukėsi Baalo, bet Baalas negalėjo atsakyti. Sausra tęsėsi, neiškrito nė lašas lietaus ar rasos. Dievas siuntė Eliją į našlės namus pasakydamas jam, kad ji duos jam kambarį ir maitins jį, iki kol pasibaigs sausra.

Nebijokite. Dievas pasirūpins jumis.

Pirmiausia iškepk paplotėlį, apie kurį kalbėjai ir atnešk jį man, po to tu ir tavo sūnus galite suvalgyti, tai sako Jehova, Izraelio Dievas: „Miltai statinaitėje nesibaigs ir puodelyje aliejaus nesumažės iki tos dienos, kol Viešpats žemei duos lietaus.“

Tai tiesa! Vis dar yra miltų statinėje ir aliejaus puodelyje!

Badmetis tęsėsi trejus metus. Žmonės badavo, bet jie toliau garbino netikrą dievą Baalą.

Kodėl Baalas neišgirsta mūsų ir nesiunčia lietaus?

Galbūt Baalas yra tiesiog nebylus stabas. Jis neturi ausų.

Jezabelė ir Ahabas kaltino Eliją dėl bado. Jie pasiuntė kareivius po visą žemę ir netgi į kaimynines šalis, kad surastų Eliją. Jie įsakė tik pamačius jį nužudyti.

Atsiųskite mums Eliją. Jeigu jūs slepiate jį, būsite nužudyti.

Ahabas. Ar jūs manęs ieškote?

Ar tai tu kankini Izraelį šiuo bado?

Tu esi tas, kuris kankina Izraelį su savo stabais. Surenkime varžybas tarp Jehovos ir Baalo. Atvesk man 850 pranašų ir susitikim ant Karmelio kalno.

Sakai varžybos? Skamba įdomiai. Gerai, pasimatysime ten.

Praėjus keletui dienų ant Karmelio kalno.

Kaip ilgai tu ketini turėti dvi nuomones? Yra vienas vienintelis Dievas. Jeigu Jehova yra Dievas, tada garbink tik Jį. Jeigu Baalas yra dievas, tuomet garbink jį. Apsispręsk.

Aš metu jums, Baalo pranašai, iššūkį susirungti. Mes iššiaiškinsime, kas yra tikrasis Dievas.

Taip, varžybos tarp dievų. Ką mes turime daryti?

Baalo pranašai neteko vilties ir atsigulę ant žemės pradėjo pjaustyti savo kūnus ir šaukti, kad Baalas juos išgirstų.

Krekžd

Aiiiiiii

Aš aukuju tau savo kraują, o Baalai. Išgirsk mus! Siųsk ugnį! Apgink save!

Cha, cha! Pažiūrėk į save! Devynias valandas šaukeisi dievo, kuris neatsako. Jeigu jis būtų tikras dievas, jis būtų pasinaudojęs galimybe tai įrodyti

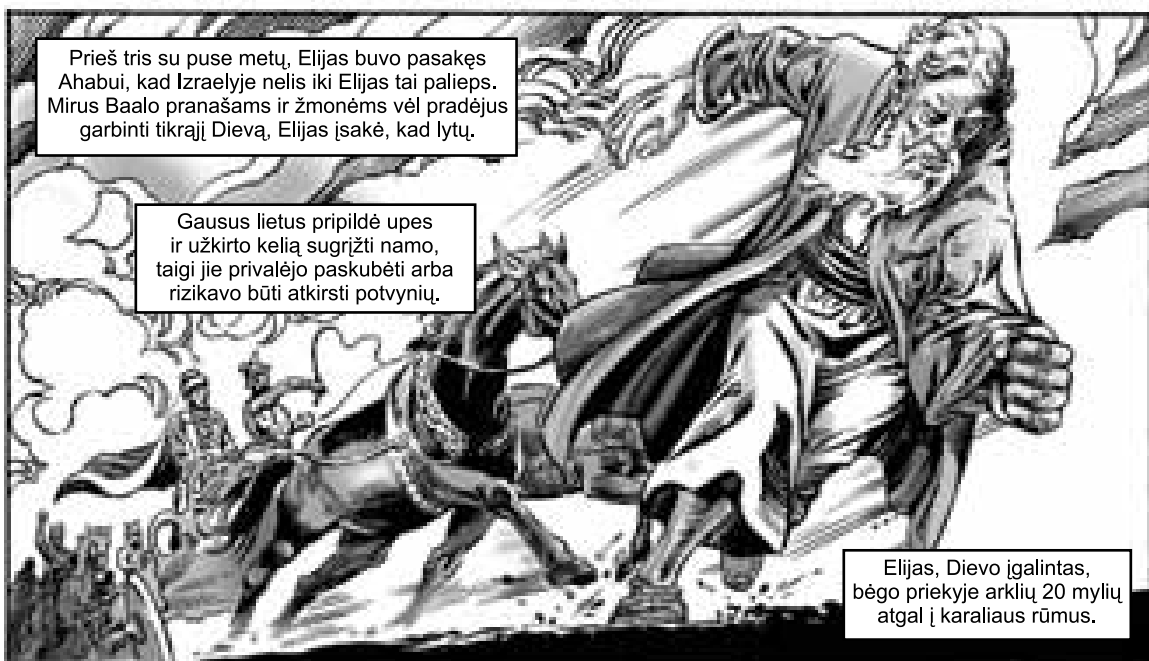
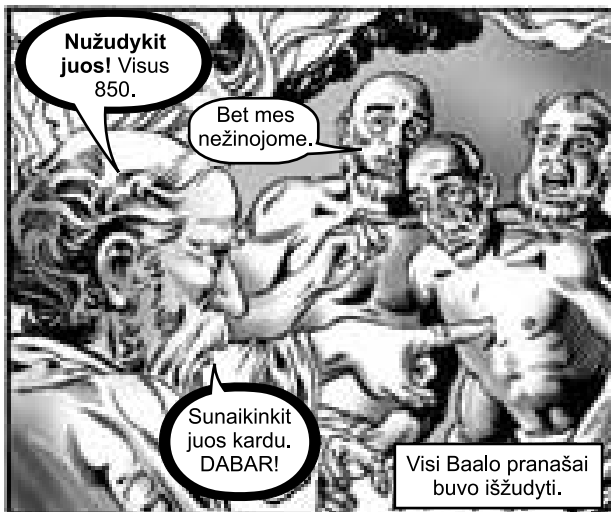
Dabar mano eilė. Priek arčiau ir žiūrėk labai atidžiai, ką aš darau.

O, Baalai, kodėl tu neatsakai?

Tuomet, kai vėjas, žemės drebėjimas ir ugnis liovėsi, Elijas išgirdo Dievą kalbantį ramiu ir tyliu balsu. Jis paklausė Elijo to paties klausimo, kurio jis klausė prieš tai:

Elijau, ką tu čia darai?

Elijas nieko nepamokė. Jis vis tiek gailėjosi savęs, todėl jis atsakė kaip ir prieš tai.

Visi apleido Tavo įsakymą išskyrus mane. Visi tavo pranašai buvo išžudyti. Aš likau vienintelis, kuris garbinu Tave ir jie siekia mano gyvybės.

Gerai, jeigu tu ir toliau to laikysies, eik ir patepk Eliziejų pranašu savo vietoje.

Ir nors tu to nežinai, tačiau aš pasilikau Izraelyje septynis tūkstančius, kurie nesulenkė kelių prieš Baalą ir nebučiavo jo. Dabar eik savo keliu, visa Ahabo šeima turi mirti.

Elijas rado Eliziejų su savo jaučiais ariantį lauką ir patepė jį būti pranašu.

Viešpats pasakė, kad tu turi būti Jo pranašu.

Aš paaukosiu savo jaučius Viešpačiui ir iš karto seksiu tavimi.

Šalia Ahabo rūmų Nabotas turėjo savo vynuogyną. Ahabas dažnai pažvelgęs pro langą žavėjosi jo grožiu, norėdamas, kad jis būtų jo. Kuo daugiau jis apie tai galvojo, tuo daugiau jis norėjo savo kaimyno nuosavybės. Įsakymas sako: „Negeisk“, bet Ahabas nepaisė Jehovos.

Ahabas turėjo daug pinigų, taigi jis nusprendė, kad jis tiesiog nusipirks vynuogyną.

Parduok man šį vynuogyną. Jis yra šalia mano namų, ir aš tau duosiu geresnį vynuogyną kur nors kitur.

Dievas nesutiks su tuo.

Daugiau nei 500 metų ši nuosavybė buvo mano šeimos. Įstatymas sako mums neparduoti savo žemės už šeimos ribų.

Pasakyk man, brangusis, kodėl nevalgai? Kodėl tu toks liūdnas?

Nes Nabotas neparduos man savo vynuogyno.

Tu esi karalius. Tu turi galią daryti bet ką, kas tau patinka. Neleisk paprastam valstiečiui stoti tavo laimės kelyje. Aš gausiu tau vynuogyną.

Aš sumokėsiu tau daugiau, kai darbas bus baigtas. Dabar tylėk arba gali gauti tiek pat.

Mozės įsakymas sako: „Neteisingai neliudyk prieš savo kaimyną.“

Dzinkt

Štai. Tai yra tas.

Taip, jis sakė, kad karalius turi mirti.

Ir jis sakė, kad Dievas siunčia vėlius užvaldyti karalių.

Tuomet jis nusipelno mirties.

Jie išnešė Nabotą ir nužudė jį.

Štai, brangusis. Dabar tu turi savo vynuogyną. Šiame pasaulyje tu gali gauti bet ką, jeigu esi negailestingas. Išlieka stipriau.

Ar tai ne miela? Aš to nusipelniau, ar ne?

Jezabelė žinojo, kad jos dievas, Baalas neturi ausų, kad girdėtų, bet Danguje yra Dievas, kuris mato kiekvieną poelgį ir niekada neužmiršta.

Elijau, Ahabas
nuėjo į Naboto vynuogyną,
kad pasisavintų. Eik ir
susitik su juo. Atskleisk
jam mano žodžius.

Ahabai, Dievas
liepė man pasakyti, kad
tu nužudei nekaltą vyrą ir
pasisavinai jo nuosavybę.
Dėl šios ir kitų nuodėmių,
toje pačioje vietoje, kur šunys
laižė Naboto kraują, jie laižys
tavo paties kraują.

Ar mano
priešai rado
mane?

Tu negali pasislėpti
nuo Dievo. Todėl, kad dėl šių
turtų tu pardavei savo sielą,
Dievas baus tavo šeimą. Mirs
visi tavo vaikai ir giminaičiai,
netgi mažieji.

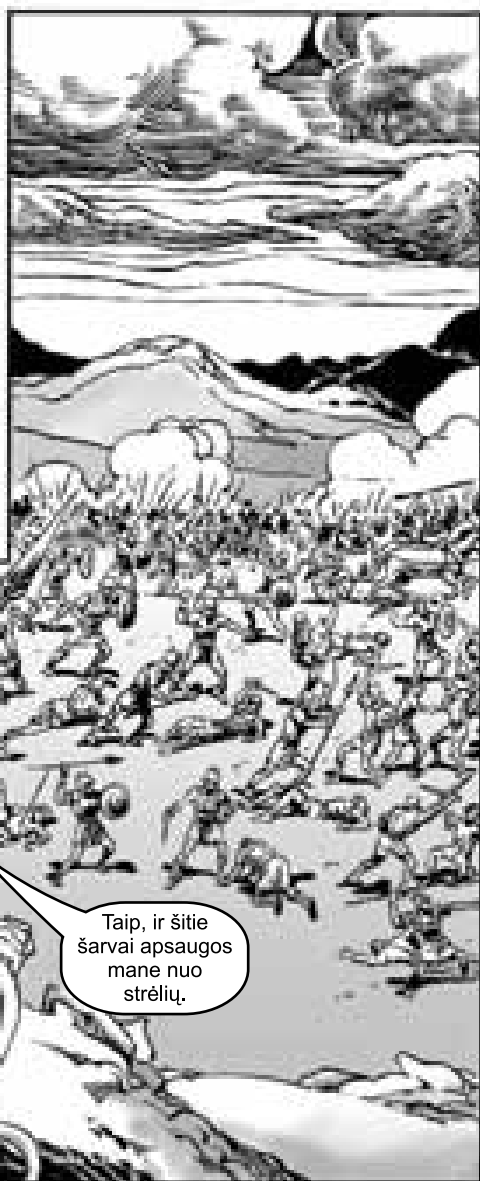
Tu sukėlei Dievo
pyktį. Šunys ės Jezabelę prie
jūsų namų sienų. Kai mirs tavo
šeimoms narys, mieste šunys ės jo
kūną. Jeigu jie mirs lauke, juos les
padangių paukščiai. Nė vienas
nebus palaidotas garbingai.

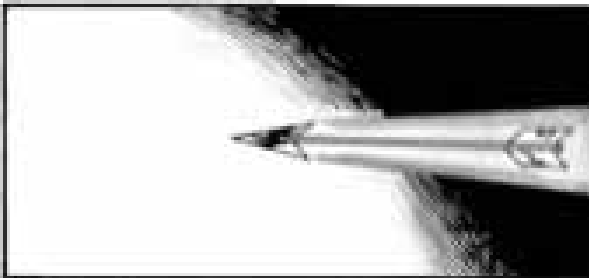
Tai yra
Viešpaties
žodis. Jis turi
išsipildyti.

Prašau, aš
pradėsiu aukoti
Jehovai.

Kareivis šovė strėlę aukštai į orą, konkrečiai į nieką nesitaikydamas, tiesiog tikėdamasis pataikyti vienam iš savo priešų.

Nuplovę Ahabo kraują nuo kovos vežimo, kareivis sugrįžta į rūmus.

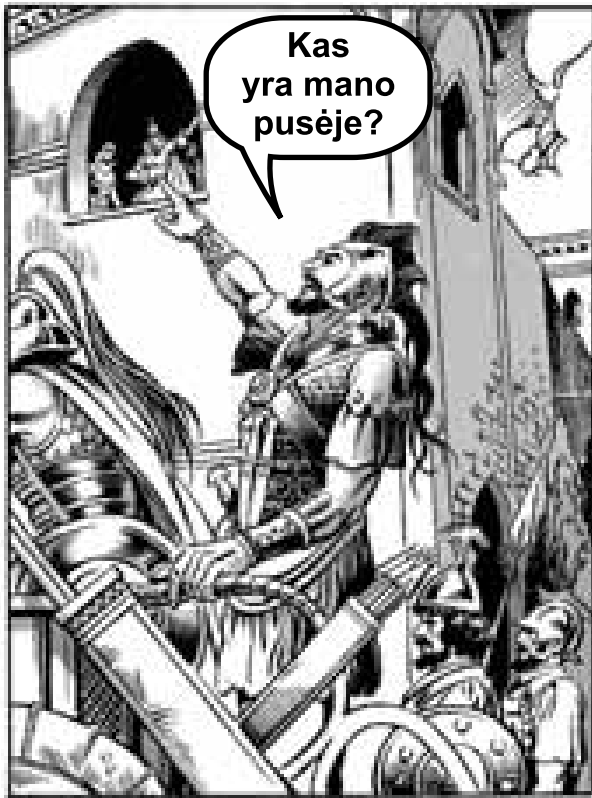
Ahabo sūnūs valdė jo vietoje ir praėjo 12 metų su Jezabele, gyvuojančia kaip karalienė. Izraelis toliau garbino neteisingus dievus, sulaužydama Dievo įsakymus.

Aš stovėsiu čia, kur jie galėtų matyti, kad aš vadovauju.

Kas yra mano pusėje?

Mes esame su tavimi, vade.

Tuomet numeskite Jezabelę.

Jūs negalite taip pasielgti. Aš esu karalienė.

EHHAH!

Ugninis vežimas atskyrė
Eliją nuo Elizejaus.

Elijas viesulu buvo
paimtas į dangų.

Tuomet viskas nurimo. Elijas
dabar buvo Dievo akivaizdoje.

Liko tik jo
apsiaustas. Jį jis
panaudojo perskirti
vandeniui.

